

ŽIVOT FARNOSTÍ

Ročník III.

ŘÍJEN 2009

č.10

*Společný zpravodaj farnosti Újezd a Horní Lhota.
Vydává farní úřad pro potřebu svých farníků.*

O MODLITBĚ SVATÉHO RŮŽENCE

V měsíci říjnu slavíme památku Panny Marie Růžencové. To, že při revizi církevního kalendáře po II. Vatikánském koncilu nebyl tento mariánský svátek z kalendáře vyřazen (například památka Jména Panny Marie /12.9./ byla do církevního kalendáře vrácena teprve nedávno), svědčí o důležitosti modlitby posvátného růžence i v dnešní době. Význam růžencové modlitby ještě podtrhl zesnulý Svatý otec Jan Pavel II, když do růžencové modlitby zasáhl tím, že přidal čtvrté tajemství – tajemství světla. Zda je dnes příznivá doba pro růženec, o tom může pochybovat i leckdo z těch, kteří u sebe růženec nosí a také se ho modlí, zvláště když zjistíme, jak je to u mnohých křesťanů s pravidelnou modlitbou ráno a večer. Je třeba růženec hájit? Pokud ano, potom by to růženec zřejmě potřeboval. Ale bylo by to málo čestné. Co má hodnotu v sobě, nepotřebuje obhajobu a přetrvává nepřízeň, ba i nemilost doby.

Mariánský růženec hájí sám sebe službou, kterou prokazuje Pánu a jeho Matce. Připravuje cestu Božímu království, které přichází nejprve k těm, kdo o to prosí. Růženec není modlitbou liturgickou, je a bude lidovou modlitbou, je a bude veskrz osobní

modlitbou, i když se jej křesťané modlí společně. Může se odvolat na slova papežů, kteří jej doporučovali, na zkušenost těch, kteří na sobě zakusili „sílu tajemství“.

Jedna skutečnost je tu nápadná. „Síla tajemství se spojuje s prostým znamením řetízku s kuličkami. To, co pochází od Boha a v něm má původ, střed a naplnění, navazuje na něco, co je nenápadné, prosté, nenáročné. Bůh nemiluje, co se vnučuje křiklavými barvami a hlučnými tóny. Jeho spásná všemohoucnost používá chleba a vína jako znamení pro „památku“ blaženého utrpení svého Syna. Voda je účinné znamení pro svátost, která získává nové členy do Božího království.

Doporučuje-li jeho církev růženec, nedělá to proto, že i dnešní lidé hledají nějaký talisman, který by je chránil před neštěstím, pokud jej nosí při sobě.

Církev má ráda toto prastaré znamení, ve kterém se „síla tajemství“ života, spásné smrti a slávy jejího Pána spojuje s modlitbou Oteče náš a Zdravas pronášenými našimi ústy. Ví také, že Bůh odměňuje prostou důvěru v toto vnější znamení, které ukazuje nad sebe a upozorňuje na „poklady věčné spásy, které jsou nabízeny našemu životu jako pomoc k modlitbě k jeho svaté Matce.

K znamení přistupuje obraz, řada 20 obrazů ze života Páně a jeho Matky. Růženec je jakási obrázková bible nebo teologie pro Boží lid. Obrazu mohou porozumět jen tehdy,

když pochopím jeho význam. Fotografie někoho neznámého mi mnoho neříká. Když však znám toho, koho představuje, protože znám člověka, který je na ní zobrazen a vážím si ho, budu mít v úctě jeho obraz, i když fotografie časem vybledne.

Proto můžeme říci: Vidí-li dva lidé totéž, není to totéž. Aby člověk mohl správně vidět obraz, musí mít oči, které vidí víc než jen vnější stránku toho, co obraz představuje. Musí vidět srdce, a pak teprve začne chápat.

Když se důvěrně seznámíme s obrazy nebo tajemstvími růžence, dojdeme k tomu, že začnou mluvit; budou stál víc upoutávat naši pozornost, budou se stále hlouběji vtiskovat do duše.

Samovolně nás odvedou od naší osoby a jejích nedostatků, spojí to, co je naše s Pánem, kterému vždy patříme. Naše víra ožije. Neboť naše víra není jen víra ve věci a dogmata. Je to spíš osobní víra a žije natolik, nakolik nám pomáhá, abychom ve svém srdci udrželi a uchovali slova života podle Mariina vzoru.

Modlitba mariánského růžence znamená, že prostě uvažujeme, že se ponořujeme celou bytostí do živé blízkosti našeho Pána a jeho Matky. K tomu, abychom byli spolu s nimi, není třeba slavnostní nálady a usilovným soustředovacích cviků. Tajemství nebo obrazy ponechávají místo pro naše myšlenky, pro naši prázdnotu, pro naše srdce, které snad v té chvíli nic nepociťuje.

Je sice pravda, že „růženec je modlitba pro plné srdce“, ale také „prázdné srdce nasytí Pán silou tajemství našeho vykoupení, jen když ho o to budeme prosit. Věřit přece znamená: denně prosit, aby nám Pán dal schopnost, abychom viděli. Abychom my zůstali u něho a On zůstal u nás. Abychom se dali vést jeho duchem, abychom stále lépe chápali, co jsem dostali skrze něho od Boha Otce. Kdo se modlí růženec a je blízko Duchu, z kterého toto staré znamení žije, žije také z poznání tohoto Ducha, a to je větší než naše srdce.

Z myšlenek biskupa Ferdinanda Piontka

APOŠTOLÁT MODLITBY

Denní modlitba apoštolátu:

Nebeský Otče, kladu před tebe celý dnešní den. Přináším ti v něm své modlitby, práce, radosti i utrpení ve spojení s Ježíšem Kristem, který ve mši sv. neustále zpřítomňuje oběť sebe samého za záchranu světa. Duch svatý, který jej vedl, kéž je i mým průvodcem a vyzbrojí mě silou pro svědectví o tvé lásce. To vše přináším jako svou nepatrnou oběť spolu s Pannou Marií, Matkou našeho Pána a Matkou církve, zvláště na úmysly, které nám předkládá Svatý otec a naši biskupové pro tento měsíc:

Úmysl všeobecný: Aby **neděle** mohla být prožívána jako den, kdy se křesťané shromažďují k slavení Eucharistie a k posílení jednoty se vzkříšeným Pánem.

Úmysl misijní: Aby všechen Boží lid, kterému Kristus svěřil poslání jít a hlásat evangelium všemu stvoření, obětavě přijal svou vlastní **misionářskou zodpovědnost** a považoval ji za nejvyšší službu, kterou může lidstvu nabídnout.

Úmysl národní: Aby **církev a stát** spolupracovaly v úsilí o rozkvět našeho národa na účinném řešení problémů každého člověka.

Úmysl farní: Aby se v rodinách našich farností nezapomínalo na pravidelnou denní modlitbu a aby rodiče učili děti lásce k modlitbě.

Z FARNÍCH MATRIK :

Svou společnou cestu životem před Božím oltářem začali v září 2009:

Tomáš Lebloch - Újezd 370
Michaela Vaňková - Újezd 133

Pavel Zicha - Vysoké Pole 210
Lucie Vašíčková - Drnovice 16

V měsíci září 2009 odešli na věčnost a byli pohřbeni:

7. září:

Jaroslav Kozubík - 83 let
Dolní Lhota 52

11. září:

Josef Faldík - 77 let
Újezd 268

24. září:

Marie Kozubíková - 82 let
Slopné 142

26. září:

Anna Machovská - 77 let
Drnovce 54

*Odpočinutí věčné dej jim, Pane,
a světlo věčné ať jim svítí.
Ať odpočívají v pokoji.*

Z PAMĚTNÍ KNIHY FARNOSTI ÚJEZD

IV. Náboženské poměry dle zaznamenání P. Vladimíra Růčky, faráře v Újezdě v letech 1937 – 1950

Do zářijového čísla Života farnosti č.9 se nedostal závěr zápisu P. V. Růčky z r. 1948. Proto tak činíme dodatečně v jeho říjnovém vydání, čtenářům se tímto omlouváme a pokračujeme v zápisu:

V r. 1948 byl na farní budovu instalován nový hromosvod za 6 950 Kčs. Do kostela zařízen elektrický rozhlas se 3 ampliony za 19 270 Kč, původní hlavní oltář byl hned v r. 1947 instalován jako mariánský oltář. Mariánský oltář jako nynější sv. Anny. Obnova těchto bočních oltářů si vyžádala 8 000 Kčs. Nová socha sv. Anny stála 3 425 Kčs. Věnovaly ji Anny z farnosti.

Rok 1949

Je to rok po osudovém 25. únoru 1948, kdy v demokratickém tisku právě v tento den zazněla slova pražského arcibiskupa Berana, adresovaná jemu vzkazem od neznámého anonyma: Nemlč arcibiskupe! Nesmíš mlčet! A promluvil: Vzpamatujte se! Víím, že nechcete rozdmýchovat bratrovražedné boje, ale takto se jim nevyhnete. Zamyslete se nad svou odpovědností! Udržujete právní řád! ... Právní cestou se dosáhne trvalejších reforem, i těch nejradiálnějších! Bylo pozdě. Právě čtyřicet jedna let trvající komunistická diktatura v naší zemi začala. Dělnická třída k moci nepřišla, ale straničtí funkcionáři, bossové. Moc nad vším mělo předsednictvo ÚV KSČ.

Politici vězni charakterizovali nový režim takto: „Co slovo, to lež, co slib, to podvod, co čin, to násilí“. P. Kajpr v Katolíku napsal: Protože jsme neposlouchali Kristova hlasu, hlasu jeho církve a mluvili jsme pohrdavě o její neomylnosti, proto musíme nyní poslouchat tolik lží a nemáme takřka možnost se proti nim bránit. Nastolená totalita je v rozporu s Desaterem. S jeho požadavky víry v Boha a úcty k němu (bojový ateismus, kult vůdců), s příkazem ctít rodiče a respektovat jejich práva na výchovu dětí, se zákazy: nezabiješ (holocaust, justiční vraždy), nepokradeš (arizace, znárodňování), nebudeš křivě svědčit (udavačství, zmanipulované procesy). Ruský básník Vjačeslav Ivanov, následovník ruského náboženského myslitele Vladimíra Solovjova, charakterizoval totalitu ruské provenience takto: Bolševismus popíraje náboženství hřeší proti Otci, popíraje lidskou osobnost hřeší proti Synu a popíraje svobodu hřeší proti Duchu Svatému.

Dne 31. ledna předali biskupové prezidentu Gottwaldovi toto memorandum: Pane prezidente republiky, čeští a slovenští katolíci splní dle učení víry věrně všechny své povinnosti vůči státu a národu, jakmile poznají, že nejsou vystaveni nebezpečí zradit své povinnosti vůči Bohu a církvi; budou je plnit s největším nadšením a obětavostí. Nechceme tvořit žádný stát ve státě, chceme zůstat jediné církví, s posláním přivádět lid k Bohu, zdroji pravdy a štěstí, chceme však být v plnění těch úkolů svobodní a jsme přesvědčeni, že dohoda, která by respektovala oprávněné zájmy státu a církve, je možná a že při dobré vůli na obou stranách se i podaří. V následujících 10 požadavcích žádali zastavit veřejné útoky proti církvi, plnění dohody o církevním školství, zbavit školní osnovy protináboženského a proticírkevního rázu, upravit vydávání náboženského a církevního tisku, respektovat právo věřících na jejich náboženské sdružování a činnost, nevnášet rozpory mezi duchovenstvem a věřícími, zastavit kampaň proti papeži, zamezit kriminalizaci duchovenstva, upravit platové podmínky duchovenstva a jejich spolupracovníků, zastavit diskriminaci kněží a řeholníků. A tak rostla zášť nejvíce proti církvi katolické.

Za této situace to ani náš duchovní správce P. Růčka neměl snadné. Přesto v tomto roce byla zakoupena dvě nová elektrická neonová věčná světla za 1 420 Kčs, dvě nové sochy sv. Petra a Pavla za hlavní oltář od chrámového družstva v Pelhřimově současně s podstavci a instalací. Cena není uvedena. Do sakristie pořízena elektrická kamna za 800 Kčs, zakoupen 1 rámový obraz od akademického malíře Rajmunda Ondráčka z Chrámového družstva v Pelhřimově v ceně 22 000 Kčs. Námět obrazu je, jak naši sv. patronové vzdávají hold P. Marii. Původně byl tento obraz určen pro kostel ve Slavičíně.

Než byl dopraven do Slavičina, farář tamější odešel za hranice a obraz zůstal zabalen ve Slavičíně. Ze Slavičina byl pak převezen do Újezda. V tomto roce v měsících lednu, únoru a březnu se začalo silně rozvíjet exerciční hnutí. Exerciční dům Stojanov na Velehradě nestačí pro všechny účastníky. Náboženské hnutí vzrůstá a vroucní, především šířením úcty k Božskému Srdci Páně a úctou mariánskou.

*Vladimír Měřínský
(pokračování příště)*

POKOJ A DOBRO

IX. Vize, naděje a ideály: Boží království mezi námi 62. Křesťanská vize jako přiměřený program společenských změn směrem k řádu

II. vatikánský koncil i světová grémia protestantských církví, jako je Světová rada církví, Světová aliance reformovaných církví, Světový luterský svaz a synody, konventy jednotlivých protestantských církví v posledních letech, vyzvaly křesťany, aby se důkladně vyzbrojili vědomostmi a zapojili se do hospodářského, sociálního a politického života; jen tak mohou totiž napomoci řešení sociální otázky, kterou bez odhodlaných svědků evangelia a všech lidí dobré vůle vyřešit nelze. Rozum, ochuzený o dary a výzvy zjevení riskuje, že ztratí z očí svůj konečný cíl – život věčný. Víra, zbavená rozumu upadá do nebezpečí, že se z ní stane mýtus nebo pověra. Nestačí jen nadšení, horlivost a dobrá vůle. Celoživotní úsilí o naplňování sociálního poslání evangelia nechť je vedeno neuhastitelnou žízní po spravedlnosti v našich srdcích. Z tohoto úsilí mohou vzejít charismatické osobnosti, ztělesňující ideály poctivosti, nezištnosti, pravdomluvnosti a osobní mravnosti. Takoví duchovní, političtí a podnikatelští vůdci, v součinnosti s odpovědnými občany, budou schopni vyvést naši zemi z morální a společenské krize.

V této souvislosti chceme poukázat na jeden problém, resp. řadu problémů, které provázejí naši současnost. Období padesátých let svedlo dohromady českou agnostickou i antiklerikální inteligenci s katolickým klérem a katolickou inteligencí v prostředí koncentračních táborů. Takže v osmašedesátém roce katolická církev jistou pozici měla. Vzpomeňme Pražské jaro i pouť na Velehradě 1968. V podobném duchu jednoty mnoha proudů české inteligence, které se dokázaly spojit okolo Dokumentu Charty 77, pokračovaly tyto proudy v normalizačním období na Velehradě 1985. Společný nepřítel, komunismus, sjednocoval všechny, kdo vůči němu stáli v opozici. Ze signatářů Charty 77 byla jedna třetina aktivních křesťanů, a z nich většina katolíků. Proto jsme během listopadu 1989 skutečně mohli vnímat velkou prestiž, které se u národa katolická církev těšila. Měla ale několik slabých míst. Byla postavena na velké euforii ze získané svobody. V posledním období před listopadem 1989 jsme navíc vnímali strach z možné revanše, kdyby došlo ke změně režimu. Strach se projevoval zejména ve školství. Ihned po zhroucení vlády komunistické ideologie, v mezivládí, kdy nebylo jasné, co bude s českým národem dál, se nabízel okamžitý jednotící prvek církve. Velmi rychle ale došlo k vystřízlivění. Euforie pominula, protože se ukázalo, že svoboda vyžaduje také velkou odpovědnost a je náročná. Mohla za to i církev, protože pomáhala tuto svobodu budovat. Všechny neúspěchy v prvních dnech pravicové demokratické vlády padaly do jisté míry i na konto církve, která byla vnímána jako spojenec nového režimu. A tak, když zazněla slova Václava Havla o „blbé náladě“, musíme říci, že velká část našich spoluobčanů považovala za spoluviníka této blbé nálady i církev.

Komunisté pochopili, že je nebude nikdo perzekuovat ani honit do kostela a že účast v kostele nebude kontrolována jako za pionýrských, svazáckých nebo komunistických schůzích. Zjistili, co je svoboda: že je nikdo nebude nutit, aby změnili své postoje. Ti, kdo spoléhali, že církev bude schopna jednoduše nahradit tuto ideologii, pochopili, že církev tuto roli ani nechtěla hrát, ani na ni neměla dostatečné síly. Nedivme se tedy, že po neurčitém tleskání církvi, přišlo i určité vystřízlivění. Církev, která se podílela na

změně politických poměrů, což jí pomohlo k prestiži u národa, odhalila i své chyby. Vstoupila do listopadových společenských změn nepřipravená. To, co jí na konci totality chybělo, byla jakási zkušenost z doby svobody. Ještě v roce 1968 byla v církvi střední generace kněží a řeholníků, kteří vyšli z věznic nebo civilních zaměstnání; tito lidé měli pevnou formaci za svobodného státu před únorem 1948. I když sametová revoluce znamenala pro církve posilu ve formě začlenění tajných kněží, řeholníků a řeholnic, časové vakuum od posledních svobodných poválečných chvil bylo příliš dlouhé. Nová situace od církve žádala obrovské změny a úsilí. Bylo třeba znovu budovat struktury, které byly totálně rozvaleny. Nadšení nechybělo, ale chyběla znalost a realističtější vize. Takže se mnoho energie vyplácalo na sny, které se po dvou, třech letech ukázaly jako zcela nereálné.

Tak například získávání některých církevních objektů, které svou kapacitou, polohou, ale také devastací se pro církevní právníky staly doslova ekonomickým prokletím. Církve po roce 1989 musela svoji energii zaměřit především na získání finančních zdrojů na vybudování základních podmínek k přežití. Znamenalo to obrovské opravy chrámových prostorů, farních a klášterních budov. K tomu se přidaly politické, ekonomické a administrativní změny, nárůst úplně nové a neznámé administrativní byrokracie, což pro lidi v církvi znamenalo mnohanásobné zatížení. Kromě přivyknání si na změny v civilním životě si museli zvykat i na změněné podmínky, které v novém systému platily pro církve. To nebylo jednoduché. Mnoho sil soustředěných do této oblasti se projevilo určitými finančními, ale i personálními nedostatky, v oblasti vzdělávací a katechetické. To musíme říci, že zde byly dvě generace kléru, které vůbec nepoznaly normální katechezi ve škole, které nepoznaly normální společenský život církve ve svobodné pluralitní společnosti. Ta s církvi počítala, ale přitom sama nevěděla, co má vlastně církve dělat. Budme upřímní, v tomto období jsme dostávali pozvánky nejen na nejvyšší státní akce, ale také na určité aktivity, kde by se kněz neměl objevit ani v převleku. Lidé, kteří poznali různá show a představení, byli přesvědčeni, že by tam církve neměla chybět. Zkrátka kněží byli po revoluci vystaveni úplně novému prostředí a tlaku, jež bych přirovnal k hození do rozbouřené řeky. I to se jistě podepsalo na dnešní prestiži církve. Přesto, když u mnohých lidí slyším, že slovo církve vyslovují s rozpaky a antipatií, nemůžeme se již po téměř dvaceti letech odvolávat na to, co se stalo za komunismu, na pronásledování a podobně. Jisté odcizení církve a sekulární společnosti tu je a lidé, kteří sami s církvi v kontaktu nejsou, na otázky spojené s problematikou církve nedokážou odpovědět. Krčí rameny.

Vladimír Měřinský

ARSKÝ FARÁŘ DNES

Od 19. června letošního roku se slaví „rok kněží“. Letos jsme si také připomněli 150. výročí smrti sv. Jana Vianneye, který byl při této příležitosti prohlášen patronem všech kněží na celém světě.

Co může říci tento světec kněžím v dnešní době? Mnoho. Aspoň něco z toho, čím oslovuje jeho příklad, si můžeme krátce připomenout.

Byl to muž modlitby. Nikdy nepovažoval modlitbu za ztrátu času. Považoval ji naopak za to nejdůležitější, za předpoklad a základ křesťanského života a zvláště kněžského působení. A též za předpoklad vytrvalosti v dobrém a opravdové radosti a za vynikající nezasloužené privilegium člověka.

Žil velmi skromně. Varoval se s rozhodností každého přepychu, spokojoval se jen s tím opravdu nejnужnějším, včetně velmi prosté stravy. Ale pro druhé, zvláště sirotky a jiné potřebné, dával vše, co mohl.

Vytrvale uskutečňoval Ježíšova slova: „Kdo chce jít za mnou, zapři sám sebe, vezmi svůj kříž a následuj mě.“ Sebezápor byl ustavičnou součástí jeho duchovního života a účinným prostředkem pastorače. Různé, často těžké kříže přijímal nejen bez reptání, ale naopak s láskou ke Kristu a s vděčností.

Nikdy nechtěl být ničím víc než pokorným služebníkem Božím.

Za podstatnou část pastorační činnosti považoval účinnou lásku k trpícím, projevující se konkrétní pomocí.

I když od doby francouzské revoluce byla mentalita mnohých vůči církvi nepřátelská, i když přišel do farnosti značně bezbožné, i když musel čelit útokům ďábla, důvěřoval tím víc v Boží pomoc a prosil o ni.

Lásku ke Kristu přítomnému v eucharistii projevoval a v druhých budil nejen slovy, ale především velkou zbožností při mši svaté, častými a mnohdy dlouhými návštěvami Nejsvětější svátosti, péčí o krásu Božího domu.

Měl velmi živý vztah k Panně Marii, andělům a svatým. Často viděl jejich mimořádnou pomoc.

Ustavičně toužil po spáse všech. Vytrvale hlásal evangelium. Jeho kázání byla prostá a srozumitelná, prozářená zkušeností vlastního duchovního života. Proto byla velice účinná. Ustavičně katechizoval děti i dospělé.

Charakterizovala ho neúnavná píle v kněžské službě, zvláště obětavé ve svátosti smíření, zpovědi.

Velmi důležité bylo jeho bratrské společenství s ostatními kněžími, jak během přípravy na kněžství, tak po celý kněžský život.

Láska k Bohu a láska k bližním, i k největším hříšníkům, pronikala všechno jeho působení.

Toto jeho působení přinášelo úžasné ovoce, ačkoliv zdánlivě ničím nevynikal. Někteří se na něho dívali dost přezíravě, až pohrdavě. Ale ukázalo se, že vykonal mnohem víc než jiní nadanější a zdánlivě schopnější.

Z jeho farnosti, malé vesnice z počátku nábožensky dost ubohé, se stalo vynikající ohnisko křesťanského života, kam začaly putovat každodenně zástupy lidí z celé Francie i ciziny. Mnozí tam nacházeli cestu k víře, nový začátek svého života, vyřešení svých problémů, novou odvalu a radost. Stačila k tomu krátká chvílka několika minut, na kterou tam často pro množství přicházejících museli čekat kolik hodin nebo i dnů.

Svatý Jan Vianney ukazuje svým příkladem cesty, východiska a metody, které jsou právě tak potřebné a právě tak účinné jako tehdy i v okolnostech a problémech naší doby.

Prosme sv. Jana, aby vyprošoval i nám a celému nynějšímu světu podobné milosti, jakými Bůh tak štědře obdarovával blízké i vzdálené během jeho pozemského života.

A dle Kristovy výzvy Proste Pána žně, aby poslal dělníky na svou žeň" (Mt 9,39) se modleme za dostatek nových kněží a za to, aby podobně jako sv. Jan byli „pastýři podle Srdce Božího" (Jer 3,15).

podle P. Bohumila Koláře připravil Václav Ulrich

Samozřejmě, jsem člověk jako každý jiný. Ale jsme všichni povoláni k tomu, abychom byli svatí. A svatost není žádný luxus pro vybrané, nýbrž povinnost každého člověka.

Skrze skutky lásky můžeme přinést mír do světa a také do svých srdcí. Když ale máme pokoj ve svých srdcích, pak jsme svatí.

Bl. Matka Tereza z Kalkaty

ROZHOVOR PRO FARNÍ MĚSÍČNÍK: S VEDOUcíMI ODDíLU SVIŠŤŮ

Úplně poprvé se sešli před farním kostelem sv. Mikuláše v Újezdě u misijního kříže. Bylo to na svátek svatého Václava – 28. září po odpolední mši svaté – právě před pěti lety. A pět let, to je etapa, za kterou se dá bilancovat. Už jen letmý pohled do „Kroniky Svišťů“ vypovídá o tom, že je toho hodně, čemu všemu se naučili a jaký kus práce za tu dobu vykonali Svišti a Trapeři. Při pohledu hlubším a pozornějším zjistíte, že tady jde o mnohem víc, než je vyplňování volného času, že děti se učí prostřednictvím her a všelijakých činností nejen novým věcem a znalostem, ale i objevování skutečných hodnot a vztahů – vztahů ke krajině, ve které žijí, k sobě navzájem, k jiným lidem... Ale o tom a ještě mnohém dalším nám více prozradí jejich vedoucí (náčelníci): Mravenec, Rys, Los a Ještěrka.

Abychom se správně zorientovali, tak si hned na začátku ujasněme nejzákladnější z pojmů: kdo to vlastně Svišti jsou a jak vznikl tento ne zrovna obvyklý název?

Mravenec: Název „Svišti“ si děcka vymyslela sama, ale v podstatě jde o partu mládežníků ze Slopného, Loučky, Újezda a Vysokého Pole, kteří mají minimálně školní věk a scházejí se pravidelně každou středu odpoledne, aby se vydaly někam na výpravu, nebo se naučili dovednosti jako třeba: čtení mapy, práce s buzolou, lesní moudrost, ovládnutí luku, praku, foukačky nebo dlouhého biče, uzlování, slaňování, rozdělávání ohně křesadlem, táboření v přírodě, výroba ptačích budek, tatarů, píšťálek, draků a spousty dalších věcí.

Sviště poznáte podle oddílového šátku se znakem a podle šátku je také možné rozeznat, jestli jde o Sviště – čekatele nebo už o pasovaného Sviště, Trapera nebo Rádce. Vůdce šátek nemá a pozná se podle celkové sešlosti věkem.

Aha – a Trapeři jsou kdo přesně?

Rys: Slovo traper je odvozeno od anglického slova „trapper“ – lovec kožešin. Tito borci se pohybovali po nehostinných územích severní Ameriky a tudíž byli zpravidla odkázáni sami na sebe a museli umět v těchto podmínkách přežít někdy i dlouhé měsíce. Traperem se tedy stává ten, kdo zvládne většinu dovedností, o kterých v úvodu mluvil Mravenec a navíc dokáže tyto dovednosti použít sám v přírodě. Rád bych tímto uklidnil bratry myslivce, že se to v místních lesích nehemží našimi Trapeři, lačnicími po zvířecí kůži.

Ještě že tak ... ale jinak se zdá, že členové oddílu toho musí hodně zvládnout. Je proto vstup k vám něčím podmíněn?

Rys: Oddíl Svišťů je tady pro všechny děti bez rozdílu pleti, národnosti, sociálního postavení a náboženského vyznání. Jedna podmínka tu ovšem je. Zájemce musí chodit alespoň do první třídy, protože při mnoha našich činnostech je potřeba znalosti psaní, čtení či počítání. Čili, školáci, kteří mají zájem jsou vítáni.

Kde se zrodila myšlenka něco takového založit, jak jste se dali dohromady a jak to vůbec všechno začalo?

Los: Ke kořenům bychom museli až do doby, kdy v Újezdě kaplanoval Honza Koblížek, tedy do roku 2004. Na konci jeho kaplanského roku, někdy před prázdninami, kdy už se vědělo, že bude odcházet na nové místo jsme se v neděli po mši bavili před kostelem o všem možném a taky o naší farnosti. Honza měl spoustu nápadů, které zde nestihl realizovat a mimo jiné na náš povzdech, že pro děcka moc velké do Klubíčka se ve farnosti mnoho neděje, řekl: „Tak si tu založte skauty nebo něco takového.“ Co se na to dá říct? Nic. Nezbyvalo než jednat. Sedli jsme a začali počítat: „Naše děcka, vaše a vaše...a možná se ještě někdo přidá.“ To jsme byli zatím jen tři tátové. Přes prázdniny byl osloven a rád se přidal čtvrtý a tedy další děti, starosta zapůjčil místnost na klubovnu v podkroví obecního úřadu a v ohláškách v kostele v září už zaznělo, že zájemci o junácký oddíl se mohou 28.9. 2004 na svátek svatého Václava po mši v Újezdě přihlásit. Děti přišly a oddíl se narodil. Jeho kmotry se stali již zmiňovaný Honza Koblížek (možná o tom ani neví) a svatý Václav.

Tak to se nabízí hned otázka: proč ne zrovna ten Junák? Že by třeba nechuť se oficiálně organizovat...?

Mravenec: Junák – tedy česká odnož skautingu – je nám svými ideály i povahou činností velmi blízký a je také velkým zdrojem inspirace. Vždyť i „Přísaha Svišťů“ je vlastně přísaha skautská. Členství ve skautingu by nám ale přineslo další nároky na volný čas, takže tato naše volnější forma nám vyhovuje. Někteří naši Rádcové ale už do skauta vstoupili, nebo se na to chystají. Doufáme, že z nich budou jednou noví vůdcové oddílu Svišťů a doplní tak nebo úplně nahradí prořídlý stav vedoucích oddílů. Od loňského roku odešel po čtyřech letech z řad vedoucích Tomáš Just. Odstěhováním Justových do Vlkoše u Kyjova byla tedy velmi citelná ztráta i pro Sviště. Tomášovo místo v oddílu zůstalo bohužel prázdné.

Myslím, že leckterý, a třeba už i letitý, domorodec neprošel vlastníma nohama tolik zdejších kopců a nenavštívil tolik míst v našem okolí, jako mladý Svišť. Můžete připomenout některé společné výlety?

Rys: Teď, když o tom zpětně přemýšlím, je skvělé, že tady oddíl Svišťů je, protože bych byl možná jeden z těch „domorodců“, o kterých je řeč v otázce. Nebudu říkat, že teď už v okolí známe každý kámen, či pěšinu, ale je pravda, že jsme v naší historii navštívili většinu zajímavostí v blízkém okolí. Máme zmapovaný táhlý hřeben Vizovických vrchů od Lačnovských skal až po Spletený vrch – to znamená Vařákovy paseky, Trubiska, Klášťov,

sochu sv. Ambrože a jedlé kaštiny u Sochorů, Ploštinu, Skalicu, letos na táboře jsme poznali i Vlachovské kotáry.... Nesmím zapomenout ani na návštěvy zámku ve Vizovicích, hradu v Brumově, muzeí ve Slavičíně a Val. Kloboukách, v Kosence, inspirativní byla výstava Indonésie ve Zlíně.

Jedna z věcí, která mě také hodně zaujala, byl "Rok chleba" – popovídejte o tom.

Ještěrka: Rok chleba byl úspěšný celoroční projekt, při kterém si Svišťové vlastníma rukama vyzkoušeli, co předchází tomu, než si doma kousnou do chleba. Na malém políčku, které jsme si nechali zorat koňmi, si děti zaseli pšenici. Celý rok pak pozorovali, jak obilí roste, sklizeň proběhla také ručně – lepákem, výmlat klásků pomocí cepů, čištění na ručně poháněném fukaru. Obilí jsme semleli v kamenném mlýnu – žrnochu, pečení chleba proběhlo na táboře na Trubiskách . Podařilo se nám také navštívit pekárnu v Újezdě, kde děti mohli vidět i pečení ve „velkém“.

Šikovní – jenom, prosím tě, ještě řekni: ten chleba se dal fakt jíst?

Ještěrka: S pečením chleba v rozžhaveném uhlí na ohništi jsme měli pouze teoretické znalosti, tak to bylo docela dobrodružné. První pokus nevyšel, napodruhé byl ovšem výsledek skvělý. Chleba chutnal neobyčejně dobře. Už se těšíme, až si najdeme příležitost na další pečení.

Jestli správně čtu ve vaší pečlivě vedené kronice, nese se každý jednotlivý rok v určitém duchu, v jehož rámci se Svišťové učí novým dovednostem, které pak vrchovatě uplatňují v pravidelných letních táborech....

Los: Zlatým hřebem celoročního programu jsou tábory. Svišťové na ně ovšem nejedí, ale chodí pěšky. Bývají totiž v nejbližším okolí v krásném prostředí našich valašských hor, lesů a luk. Dvakrát na chatě U Ovesného ve Vysokém Poli, dále na myslivecké chatě na Ohřeblíku, na zámečku Trubiska a naposledy na farní chatě ve Vrběticích. Podmínky jsou většinou polní – bez elektřiny a koupelny, ale Svišťům to velmi prospívá. Každý tábor má nějakou legendu od které se odvíjí všechny táborové činnosti. Takže jsme například zachraňovali lid slovanského vladyky Miroboje před zlým šamanem Turkánem, objevovali jsme nová území na expedici Putorana, hledali jsme bájný poklad Aztéků, putovali dobou bronzovou a na letošním táboře jsme se stali templářskými rytíři.

Mravenec: Například loňský rok byl rokem „Templářských rytířů“. Víte kolik námětů k výpravám a činnostem nám poskytl tento tajemný řád? Dovedete si představit co všechno museli děcka zvládnout a zažít na letním táboře, aby mohli být poslední noc mečem velmistra řádu pasováni na rytíře? Já vám ručím za to, že nedovedete. To se prostě musí zažít.

Děti, které během roku oddíl nenavštěvují, asi na tábor nemohou, že?

Los: Bohužel ne. Tábory totiž zakončují celoroční činnost a taky ta táborová legenda se prolíná i schůzkami během roku. Cizí účastník by byl oproti ostatním velmi znevýhodněn. Výjimku tvoří pouze rádcové, tedy starší členové, kteří se už pravidelných schůzek častokrát pro rozličné školní povinnosti nestíhají účastnit a čestní členové oddílu.

Přestože dokážete být skromní a se spoustou věcí si umíte poradit sami – marná sláva, bez financí to nejde. Jak je to se sháněním dotací? Daří se ?

Ještěrka: Máme velké pochopení a podporu u obecních úřadů. Velký dík patří především Obci Újezd, která nám kromě finanční podpory bezplatně pronajímá luxusní klubovnu. Letos se podařilo získat větší dotaci na nákup nových stanů. Peníze, které získáme, investujeme do další výbavy oddílu a tak můžeme dětem nabídnout atraktivnější a kvalitnější program.

To je dobrá zpráva, ale možná se při své práci setkáváte i s nějakými problémy...

Ještěrka: Největší starost nám v současnosti dělají dva nepřátelské újezdské kmeny – Čichačiové a Kouřiové . Protože soustavně znesvěcovali území našeho tábořiště nepořádkem (flašky od ohnivé a chmelové vody) a likvidovali nejen naše zásoby dřeva, ale demolovali naše posezení, byli jsme nuceni vykopat válečnou sekeru a začít bojovat. Náš boj neustane, dokud všichni tito bídáci nebudou stát u našich mučednických kůlů a jejich skalpy nebudou viset na našich opascích.

Jak vidět, touha po spravedlivé odvetě vyvolává bojového ducha – aby ne. Jenže my se blížíme k závěru naší besedy, a tak to chce zmírnit, přejít na veselejší téma, které se konec konců ke Svišťům hodí mnohem víc (...a také příjemně radostná atmosféra mezi dětmi umocněná krásnými slunečními dny pozdního léta to jednoznačně dosvědčuje...).

Dá se předpokládat, že o veselé příhody nebude ve vašem oddíle žádná nouze. Vzpomenete závěrem na nějakou?

Mravenec: Na prvním táboře Svišťů jsem ukazoval děckám, jak se dá v polních podmínkách a bez saponátů perfektně umýt nádobí. Řekl jsem jim, že tu vodu z nádobí – tzv.pomyje – dávali potom lidem dobytku a vysvětlil jsem jim, jak důkladně zužitkovali všechny zbytky jídla. Přihlásil se jeden Svišť a pronesl památnou větu:“My dáváme zbytky psovi. A co nesežere pes, dáváme babičce!”

(Chce se říct: chudák babička! Ale i tento příběh má své pozadí a Svišti o něm ví své...)

A jak to celé uzavřít? Taky cítíte ze slov vedoucích mládežnického oddílu takovou tu zdravou hravost, chlapský humor, správný nadhled a smysl pro pořádek a zodpovědnost zároveň? V těchto hodnotách nejspíš spočívají dobré výsledky jejich práce. A ještě je tu jedna vlastnost, která je také šlechtí – skromnost. Co mi dalo přemlouvání, aby odhalili svá pravá jména. Svolili až pod podmínkou, že "jedině snad nakonec, a to ještě malým".

*Takže úplně nakonec: komu dnes ještě tolik záleží na mladé generaci, že je jí ochotný věnovat spoustu svého volného času, svého umu, námahy a přemýšlení? Komu poděkujeme za tyto motivující řádky a popřejeme hodně zdaru a Božího požehnání do budoucna? Jsou to tito stateční: **Pavel Maček** alias „Mravenec“, **Petr Švach** zvaný „Rys“, **Pavel Heinz** neboli „Ještěrka“ a **Tomáš Just** čili „Los“.*

Poslednímu ze jmenovaných – a samozřejmě i celé jeho rodině – rádi posíláme srdečný pozdrav do Vikoše a děkujeme, že i on společně s ostatními zavzpomínal, jak to kdysi bývalo v Újezdě u Svišťů ...

/H. Martincová/

POŘAD BOHOSLUŽEB V ŘÍJNU – FARNOST ÚJEZD

1. října : Čtvrtek Sv. Terezie od dítěte Ježíše,	17.00 Új.: 18.30 Dr.:	Za + rodiče Pavelkovy, dva syny, vnuka, rodiče Fojtů, duše v očištění a Boží ochranu pro živou rodinu Za živou a + rodinu Obadalovu
2. října : Pátek Sv. andělů strážných	15.00 Új.: 18.00 Sl.:	Za živou a + rodinu Kořenkou, Kostkovu, Chromčákovu, Balouškovu, Justina Kojdu, Josefa Ovesného a dar zdraví pro živé rodiny Za + Václava Zelenku, živou a + rodinu
3. října : Sobota Sobotní památka Panny Marie	6.30 Új.: 16.00 Lo.:	Za + Renatku Maliňákovu, Josefa Maliňáka, rodiče Hasoňovy, duše v očištění a Boží požehnání pro živou rodinu Za + Marii Hlavičkovu, manžela, duše v očištění, živou a + rodinu
4. října : Neděle 27. neděle v mezidobí Sv. Františka z Assisi	7.00 Új.: 8.15 Sl.: 8.20 Dr.: 9.40 Új.:	Za členy Živého růžence z Vysokého Pole Za + Pavla Heinze, jeho rodiče, bratry a Boží pomoc pro živou rodinu Heinzovu a Vaňkovu Za členy Živého růžence z Drnovic Za členy Živého růžence z Újezda
5. října : Pondělí Ferie	17.00 Új.:	Za + Františka Fojtů, zetě Josefa, dva bratry, švagrovou, jejich rodiče a Boží požehnání pro živou rodinu <i>o. Jan: Za farníky</i>
6. října : Úterý Sv. Bruna, kněze	17.00 Új.: 18.30 Dr.:	Za + rodiče Zichovy, Ambruzovy, dva bratry s prosbou o dar zdraví pro živou rodinu Za + Františka Marcaníka, rodiče z obou stran, snachu, švagrové, sourozence, + rodinu, dar zdraví a Boží požehnání pro živou rodinu
7. října : Středa Panny Marie Růžencové	17.00 Új.: 18.00 Sl.:	Za živou a + rodinu Kovářovu a duše v očištění Za + rodiče Urbaníkovy, Hetmerovy, dvě dcery, Františku Tichou a duše v očištění
8. října : Čtvrtek Ferie	17.00 Új.: 18.30 Dr.:	Za + rodiče Mikulkovy, Františka Drábka, dar zdraví a Boží požehnání pro živou rodinu Za + manžela, rodiče, duše v očištění a živou rodinu
9. října : Pátek Sv. Dionýsia a druhů, mučedníků	15.00 Új.: 18.00 Sl.:	Za Františka a Františku Stružkovy, + rodič Křížovy a syna Za Jindřicha Váňu, rodiče z obou stran a Boží požehnání pro živou rodinu
10. října : Sobota Ferie	6.30 Új.: 12.00 Új.: 16.00 Lo.:	Za rodiče Drgovy, Josefa Ďulíka a živou rodinu Svatební mše sv. Za + Marii Hejtmánkovu, + manžela, dvoje rodiče, bratra a duše v očištění
11. října : Neděle 8. neděle v mezidobí	7.00 Új.: 8.15 Sl.: 8.20 Dr.: 9.40 Új.:	Za členy Živého růžence z Loučky Za členy Živého růžence ze Slopného Za + rodinu Švachovu, Machučovu, duše v očištění a Boží požehnání pro živé rodiny Za farníky (<i>sv. křest</i>)
12. října : Pondělí Sv. Radima, biskupa	17.00 Új.:	Za + Františka Váňu, rodiče Váňovy, Machů, rodinu Svatoňovu, Hlubinovu a dar zdraví pro živou rodinu
13. října : Úterý Ferie	17.00 Új.: 18.30 Dr.:	Za Františka a Annu Stružkovy; dar zdraví pro živou rodinu VP 13
14. října : Středa Sv. Kalista I., papeže a učedníka	17.00 Új.: 18.00 Sl.:	Za + Žofii Kráčalíkovu, manžela a duše v očištění Za Josefa Hlavenku, rodiče a rodinu Strnadovu

15. října : Čtvrtek Sv. Terezie od Ježíše, panny a uč. církve	17.00 Új.: 18.30 Dr.:	Za + Annu a Josefa Machů, jejich syna Oldřicha; Marii a Františka Váňovy, jejich syna Josefa; Františku a Františka Fojtíkovy, duše v očistci a živou rodinu Za Zdeňka Bodláka, manželku, bratra, otce a dar zdraví pro živou rodinu
16. října : Pátek Svaté Hedviky, Sv. Markéty	15.00 Új.: 18.00 Sl.:	Za Oldřicha Drgu, rodiče Drgovy, Kořenkovy, S.M. Rozinu, dar zdraví a Boží požehnání pro živou rodinu Za + rodiče Kořenkovy, dceru Rosinu, syny, švagry, duše v očistci a dar zdraví pro živou rodinu
17. října : Sobota Sv. Ignáce Antiochijského, bisk, a muč.	6.30 Új.: 16.00 Lo.:	Za rodiče Polomíkovy, syna Františka a Boží požehnání pro živou rodinu
18. října : Neděle 29. neděle v mezidobí Hody v Újezdě Sv. Lukáše, evangelisty	7.00 Új.: 8.15 Sl.: 8.20 Dr.: 9.40 Új.:	Za + Miroslava Machů (<i>výroční mše svatá</i>) Za rodiče Josefa a Josefku Kovářovy, bratra Josefa, rodiče Emila a Hedviku Kovářovy, synovce Václava a švagrovou Jarmilu Za + Jiřinu Barcůchovu a jejího + manžela Za členy mysliveckého sdružení ke cti sv. Huberta
19. října : Pondělí Sv. Izáka a druhů, mučedníků	17.00 Új.:	Za Františka Kuníčka, dceru, zetě, rodiče Trčkovy, dva syny, duše v očistci a živou rodinu
20. října : Úterý Ferie	17.00 Új.: 18.30 Dr.:	Za rodiče Mozgovy, živou a + rodinu Za + rodiče Častulíkovy, dceru Annu a duše v očistci
21. října : Středa Ferie	17.00 Új.: 18.00 Sl.:	Za + rodiče Malotovy, jejich syna Františka, Josefa Šeligu, Zdenka Slováčka a dar zdraví pro živé rodiny Za + Ilonu a Štěpána Váňovy, jejich rodiče, sourozence, dva zetě a Boží požehnání pro živou rodinu
22. října : Čtvrtek Ferie	17.00 Új.: 18.30 Dr.:	Za + Josefa Buriánka, bratra Františka, rodiče Buriánkovy, Bližňákovy, pomoc Boží a ochranu Panny Marie pro živou rodinu Za Terezii Raškovu, + manžela, dceru, dva zetě, prarodiče Machučovy a Raškovy
23. října : Pátek Sv. Jana Kapistránského, kněze	15.00 Új.: 18.00 Sl.:	Na poděkování Pánu Bohu u příležitosti životního jubilea s prosbou o dar zdraví, dary Ducha svatého a Boží požehnání pro živou rodinu Za + Annu Hořákovu a na poděkování za ochranu Panny Marie a Boží pomoc pro živou rodinu
24. října : Sobota Sv. Antonína Klareta, biskupa	6.30 Új.: 16.00 Lo.:	Za rodiče Balouchovy, syny, zetě, vnuka, duše v očistci a živou rodinu Za + Zdenku Hlavičkovu, dvoje rodiče a dar zdraví pro živou rodinu
25. října : Neděle 30. neděle v mezidobí Adorační den v Újezdě <i>Středoevropský čas</i>	7.00 Új.: 8.15 Sl.: 8.20 Dr.: 9.40 Új.:	Za + Jana a Františku Kořenkovy, jejich + rodiče a Boží ochranu pro živou rodinu Za + Annu Váňovu, syna Karla, + Anastázii Olejníkovu, + Aloisii Petřů a duše v očistci, na které nikdo nepamatuje Za + Josefa Bodláka, bratra Jana a manželku Za rodiče Macíkovy, jejich rodiče, duše v očistci, manžele Kudelovy, syna, dar zdraví pro živou rodinu

26. října : Pondělí Ferie	17.00 Új.:	Za + Ludvíka Ambrůze, + rodiče z obou stran, + sourozence, duše v očištění a Boží požehnání pro živé rodiny
27. října : Úterý Ferie	17.00 Új.: 18.30 Dr.:	Za + rodinu Beňovu, Valčíkovu a duše v očištění VP 158
28. října : Středa Sv. Šimona a Judy, apoštolů	17.00 Új.: 18.00 Sl.:	Za rodiče Machů, syna Ladislava, jejich rodiče, sourozence, duše v očištění a ochranu Boží pro živou rodinu Za rodiče Pláškovy, Petru, duše v očištění a dar zdraví pro živou rodinu
29. října : Čtvrtek Ferie	17.00 Új.: 18.30 Dr.:	Za Františka Polčáka, manželku, rodiče z obou stran, Bohumilu Oblůkovu, dceru Evu a živou rodinu Za živou a + rodinu Baklíkovu, Řezníčkovu, Zálešákovu a duše v očištění
30. října : Pátek Ferie	15.00 Új.: 18.00 Sl.:	Na poděkování Pánu Bohu za 90 let života a Boží ochranu pro živou rodinu Za rodiče Aloise a Žofii Žáčkovy, + rodinu Žáčkovu, Vaculínovu, Drgovu a duše v očištění
31. října : Sobota Sv. Wolfganga, biskupa	6.30 Új.: 16.00 Lo.:	Za + rodinu Kovaříkovu, Kozubíkovu a Lauterbachovu Za + Ludmilu Krajíčkovu, dar zdraví pro manžela, rodinu Půtovu a Durdánovu

POŘAD BOHOSLUŽEB V ŘÍJNU – FARNOST HORNÍ LHOTA

1. října : Čtvrtek Sv. Terezie od dítěte Ježíše	16.00	Za + Josefa Šimoníka, jeho rodiče, ochranu a pomoc Boží pro živé rodiny
2. října : Pátek Sv. andělů strážných	17.45	Za Anastázii Kuželovu, manžela, sestru Ludmilu, dar zdraví a Boží ochranu pro živou rodinu
3. října : Sobota Sobotní památka Panny Marie	17.45	Za živé a + členy živého ruzence
4. října : Neděle 27. neděle v mezidobí Sv. Františka z Assisi	6.55 9.30	Za Stanislava Kuželu, dvoje rodiče, dva syny, duše v očištění, dar zdraví a Boží ochranu pro živou rodinu Za Oldřicha Matulíka, dvoje rodiče, duše v očištění, živou a + rodinu
5. října : Pondělí Ferie	17.30	Sehradice: Za farníky
8. října : Čtvrtek Ferie	16.00	Za Marii a Františka Sanytrákovy z Horní Lhoty, rodiče z obou stran a celou živou rodinu
10. října : Sobota Ferie	17.45	Za Cyrila Koutného, zetě Stanislava, rodiče Urbánkovy a syna
11. října : Neděle 28. neděle v mezidobí	6.55 9.30	Za + rodiče Kuželovy, Marii Ambrusovu, dceru Marii, manžela Václava, duše v očištění a celou živou rodinu Za farníky a poutníky
15. října : Čtvrtek Sv. Terezie od Ježíše, panny a uč. církve	16.00	Za + Oldřicha Kovaříka, rodiče, bratry a Boží ochranu pro živou rodinu
17. října : Sobota Sv. Ignáce Antiochijského, bisk. a muč.	17.45	Na poděkování za 50 let života; za Břetislava Navrátila, dvoje rodiče, + rodinu, dar víry, zdraví a ochranu Boží pro celou živou rodinu
18. října : Neděle 29. neděle v mezidobí Hody v Újezdě Sv. Lukáše, evangelisty	6.55 9.30	Za + Jana Machů, syna Milana, rodiče Drgovy, jejich dva syny, duše v očištění a ochranu Boží pro celou živou rodinu Za farníky (sv. křest)

19. října : Pondělí Sv. Izáka a druhů, muž.	17.30	Sehradice: Za farníky
22. října : Čtvrtek Ferie	16.00	Za + rodiče Martincovy, Žáčkovy, + Františka Žáčka, jeho syna a celou živou rodinu
24. října : Sobota Sv. Antonína Klareta, biskupa	17.45	Za + Adolfa a Jiřinu Václavíkovu, duše v očistci, živou a + rodinu
25. října : Neděle 30. neděle v mezidobí Adorační den v Újezdě <i>Středoevropský čas</i>	6.55 9.30	Za + paní Smetkovu a dva manžele Za Bohumila a Miladu Maňasovy, dceru Miladu, rodiče z obou stran, dar zdraví a ochranu pro celou živou rodinu
29. října : Čtvrtek Ferie	16.00	Za živou a + rodinu Řehákovu a Roubalíkovu
31. října : Sobota Sv. Wolfganga, biskupa	17.45	Za + Aloise Váňu, rodiče z obou stran, dceru Miladu, duše v očistci, dar zdraví a ochranu Boží pro živou rodinu

JMÉNA Z KANCIONÁLU

(Pokračování)

Mons. Hrdlička Josef (1942)

Titulární biskup thunudrumský ,světící biskup olomoucký

Heslo: VOS DIXI AMICOS

("Nazval jsem vás přáteli", Jan 15,15)

Narodil se ve Velkých Opatovicích 19.1.1942. V r. 1959 maturoval na jedenáctileté střední škole a pak pracoval jako pomocný dělník Adamovských strojíren v šamotce ve Velkých Opatovicích. Pro své náboženské přesvědčení nebyl doporučen k vysokoškolskému studiu, to mohl zahájit až v roce 1967 na Cyrilometodějské bohoslovecké fakultě v Litoměřicích a ukončit na CMBF v Olomouci.

Kněžské svěcení přijal 1.7.1972. Působil v duchovní správě v Ostravě, Hoštejně, Hynčicích, Maletíně, Mírově aj., byl správcem farností Liptáň, Pitárné, Třemešná a Vysoká. Jmenován titulárním biskupem thunudrumským a světícím biskupem olomouckým byl 17.3.1990. Biskupské svěcení přijal 7.4.1990. V České biskupské konferenci zastává funkci předsedy komise pro liturgii.

Spolupracoval a spolupracuje s mnoha hudebními skladateli jako textař duchovních písní, překladatel a upravovatel duchovních textů.. Namátkou jmenujme Petra Ebena, Zdeňka Mičku a zejména Zdeňka Pololánika. V kancionálu je zařazeno 14 písní s jeho texty, z nichž nejčastěji zpívaná je zpívaná píseň ke všem svatým **Kolik svatých zdobí nebe** a píseň k sv. Janu Sarkandrovi **Vzývej,církví,svého kněze Jana.**

Hurník Ilja (1922)

Narodil se 22. listopadu 1922 ve slezské vsi Porubě. Dnes je to ostravská čtvrť. Oba jeho rodiče byli učitelé. V jeho jedenácti letech vyšly první jeho skladby, dodnes platné jako klasická klavírní instruktivní literatura. V roce 1938 musela jeho rodina prchnout před sudetským zábořem. V Praze se mu dostalo školení legendárních učitelů Viléma Kurze v klavírní hře a Vítězslava Nováka v kompozici.

Pro svou mnohostrannost je označován jako renesanční typ. Je to však osobnost jednotná, díla všech jeho oborů mají společné rysy.

Je to vybroušená forma, šarm, sdělnost, intelektuální hravost, úsměvná ironie, často i bezbolestný humor. Jeho vývoj je plynulý bez slohových zvrátů. Vyšel z lidové slezské intonace (kantáta *"Maryka"* na slezské lidové texty, balet *"Ondráš"*), později se obracel k tématům antickým a biblickým (kantáty *"Ezop"*, *"Šalamoun"*, *"Noe"*). Vrcholem jeho tvorby jsou opery (*"Dáma a lupiči"*, *"Oldřich a Boženka"*, *"Mudrci a bloudi"*).

Jako pianista vystupoval v mnohých zemích a zaujal především interpretací Clauda Debussyho a Leoše Janáčka. Spolu Pavlem Štěpánem a pak se svou ženou Janou se věnoval i koncertní čtyřruční hře. Jeho dvacet knih jsou sbírky povídek (*"Trubači z Jericha"*, *"Kapitolské husy"*), psychologické sondy, skryté do rozmarných příběhů z hudebního světa. Vrcholem jsou jeho paměti *"Závěrečná zpráva"*.

Jako dramatik se projevil v řadě rozhlasových her, v libretech svých oper. Působil na pražské konzervatoři a Vysoké škole múzických umění v Bratislavě. Široký ohlas měl osmideskový cyklus *Umění poslouchat hudbu*, dnes znovu vydaný v Supraphonu na CD. Rozsáhlá je jeho tvorba pro děti od drobných písniček (obecně známá *Zasadím jablůňku*) po latinskou mši *Missa Vineae Crucis*.

Dostalo se mu řady poct : Titul DrSc honoris causa, Komenského medaile ministerstva školství, Cena Clasic Českého hudebního fondu, zlatá medaile AMU, Grand Prix v soutěži Piano - Duo - Asociation of Japan, jeho jméno nese ZUŠ v Praze, ZŠ v Opavě, asteroid 16929 (1998 PF73). Universitas Masarykiana vydala o jeho díle monografii, kterou sepsali významní vědci a umělci všech oborů.

V kancionálu je zařazena jeho píseň ke křížové cestě na text básníka Václava Renče **První zastávka**.

Juráš Vladimír (1872-1950)

Učitel a varhaník a obecní kronikář v Měrotíně u Litovle Založil dětský pěvecký sbor při kostele a celkově povznesl kulturu obce. Byl znám jako autor duchovních skladeb a písní, je uveden v Českém hudebním slovníku osob a institucí. Je autorem nápěvu mariánské písně k Panně Marii, Matce ustavičné pomoci **K nebesům dnes zalet' písní** na slova P. Josefa Miklíka Tato píseň mu zajistila, že se nesmazatelně zapsal do dějin církevní hudby .

P. Kamarýt Josef Vlastimil (1797 - 1833)

Narodil se 20. ledna 1797 jako nejstarší syn ze 13 dětí rolníka a pekaře Kamarýta a byl pokřtěn Josef. Jméno Vlastimil jako druhé přijal až později podle vzoru jiných vlastenců. Studoval na českobudějovickém gymnáziu, seznámil se zde se strakonickým rodákem F. L. Čelakovským (1799-1852) a rodákem z Borovan Josefem Krasoslavem Chmelenským (1800-1839)^[2]. Tyto mladé vlastence spojoval zejména obdiv k jihočeské lidové písni. Kamarýt potom studoval na filozofii Karlo-Ferdinandovy univerzity v Praze; s Čelakovským zde opět měli mnoho společných zájmů a navštěvovali zejména přednášky pokrokového filozofa a teologa Bernarda Bolzana.

Po ukončení dalších studií - teologie na českobudějovickém biskupském semináři (1820-1824) - byl vysvěcen na kněze. Na přelomu let 1824-1825 nastoupil jako kaplan v Táboře a brzy byl přeložen na farnost do nedalekých Klokot. Josef Vlastimil Kamarýt - jako kněz navštěvoval ve své farnosti nemocné cholerou v zimě 1832-1833), sám

několikrát onemocněl a po krátké nemoci - velmi mlád ve věku 36 let- zemřel 19. března 1833.

Překládal, sbíral písně, psal básně (jeho první tištěné vyšly roku 1817); publikoval v tehdejších časopisech (např. v *Rozmanitostech*, *Poutníku slovanském*, *Čechoslavu*, *Květech*). Jako klokotský farář Kamarýt si stále prohluboval znalosti jazyků (francouzština, angličtina, polština a ruština) a překládal mnohá cizí literární díla, což vzbudilo kladný ohlas u Františka Palackého a jiných předních českých vlastenců. Básně s milostnou, vlasteneckou a přírodní lyrikou i epikou, ovlivněné lidovými baladami byly zásluhou F. L. Čelakovského vydány roku 1822 v Praze jako „*Smíšené básně J. V. Kamarýta*“. 246 sebraných českých církevních písní vydal ve dvou dílech „*Českých národních duchovních písní*“. Zlomek zamýšleného díla, vydat je i s nápěvy, zůstal zachován v *Kancionálu klokotském*. Shromážděné lidové písně, výsledek Kamarýtovy činnosti, se staly jedním z Čelakovského inspiračních zdrojů.

V Kancionálu jsou zařazeny písně s jeho textem – koleda **Co to znamená** a postní písně **Hořké muky** a **Matka pláče**.

František Čech
Pokračování příště

ZPRÁVY A INFORMACE

Poděkování

Obyvatelé celé farnosti újezdské byli v minulých dnech osloveni prosbou o pomoc při financování opravy věže farního kostela v Újezdě. I když Drnovice a Slopné mají svůj vlastní kostel, o který se vzorně starají, nezapomněli, že jejich farní kostel je v Újezdě, kde byli mnozí pokřtěni, přijali poprvé svátostného Krista, byli biřmováni a udělili si svátost manželství. Dopo-sud darovali občané ze Slopného, Loučky, Újezda a Drnovic téměř 200.000,- Kč. Jelikož někteří ještě dar přislíbili, uveřejníme celkovou částku z jednotlivých obcí při ukončení první fáze opravy - farní věže.

Poděkování patří také paní starostce z Loučky a pánům starostům z ostatních obcí farnosti za pomoc a podporu, kterou vyvinuli pro zajištění této akce. Obecní zastupitelstvo v Újezdě rozhodlo, že přispěje ze svého rozpočtu částkou 50.000,- Kč. a uhradí GO ciferníku věžních hodin v částce 113.000,- Kč. Obec Loučka darovala na tuto opravu 20.000,- Kč. Poděkování patří také ekonomické radě farnosti za její aktivitu a zajištění řádné informovanosti v jednotlivých obcích.

Práce na věži je náročná, zvláště horní římsa věže, která ještě nebyla opravována co věž stojí, bylo zjištěno, že je v havarijním stavu.

Krajský úřad ve Zlíně přispěl na tuto opravu dotací ve výši 300.000,- Kč. Celkové náklady na tuto první etapu se odhadují cca 900.000,- Kč.

V letošním roce zřejmě dokončíme tuto první etapu, jelikož se blíží zima a hlavně bude nám scházet k úhradě za práce na věži asi 250.000,- Kč. Dá-li Pán Bůh v příštím roce bychom rádi opravili pravou a levou stranu kostelní lodi, kde bude materiál a práce dělníků stát asi 700.000,- Kč. I když věřím, že se nám podaří sehnat zase dotace od státních úřadů, přesto většinu vydání hradíme z Vašich štedrých darů.

*Za každý Váš sebemenší dar
upřímně děkuje a ujišťuje
vzpomínkou v modlitbě
a při mši svaté
Váš duchovní správce
P. Jan Můčka*

Číslo farního účtu, na který je možné převodem zaslat dar, je u ČSOB, divize Poštovní spořitelna: **103280084/0300**; Variabilní symbol pro opravu farního kostela: 608. Pokud potřebujete potvrzení o svém daru pro daňový úřad, přihlaste se, prosím, osobně na faře.

Dušíčková pouť na Svatém Hostýně bude v sobotu 10. října. Kdo má zájem zúčastnit se jí společným autobusem, prosím, abyste se přihlásili v sakristii kostela co nejdříve.

Patrocinium v Horní Lhotě - oslava svátku patrona kostela sv. Dionýsia bude letos v neděli 11. října. Slavná mše svatá za farníky a poutníky bude v 9.30 hodin

Hody v Újezdě - Posvěcení chrámu budeme letos slavit v neděli 18. října slavnou mší svatou v 9.40

Adorační den v Újezdě bude v neděli 25. října. Svátost oltární bude vystavená od 10.30 do 17.30 hodin. V 17.30 bude společná adorace a svátostné požehnání.

SKUPINY ÚKLIDU

V kostelích újezdské farnosti
v měsíci říjnu 2009:

Datum:	Újezd :	Drnovice :	Slopné :
3.10.:	9.	1.	7.
10.10.:	10.	2.	8.
17.10.:	11.	3.	9.
24.10.:	12.	4.	10.

ŽIVOT FARNOSTÍ (www.rkf-ujezd.info, www.rkf-hornilhota.info) Měsíčník farností.
Vydává: Římskokatolický farní úřad pro potřebu svých farníků v Újezdě a v Horní Lhotě.

Adresa redakce:

Římskokatolická farnost 763 25 Újezd u Val Klobouk č. 5,
tel.: 577350293; 603154041; fax 577310599;
e-mail: rkf.ujezd@volny.cz nebo: rkf.hornilhota@volny.cz.

Redakční rada Újezd:

Mgr. Vladimír Měřínský, Dr. Dagmar Kořenková, Ing. Vladimír Kořenek, a Pavel Heinz

Redakční rada Horní Lhota:

Mgr. Eva Řeháková, Mgr. Jiřina Šenovská, Miroslav Malota a Mgr. Václav Ulrich.

Uzávěrka vždy 20. dne předcházejícího měsíce. Příspěvky dávejte do pokladničky v kterémkoliv z našich kostelů. Pro farníky zdarma.